

2011-12 Live in HD

Metropolitan Opera

Den nya säsongen

Den sjätte säsongen av Mets livesändningar är en av de hittills starkaste, med totalt 11 operor, varav sju nya uppsättningar på Met och en världspremiär, liksom avslutningen av Wagners Ringen-cykel. Bland de mest kända och älskade operorna under säsongen återfinns Don Giovanni och La Traviata.

Bland kompositörerna märks Mozart, Verdi, Wagner, Donizetti, Gounod, Massenet och den moderna mästaren Philip Glass.

Det finns nu på Metropolitans hemsida intressanta trailers/intervjufilmer om flera av uppsättningarna. Se länkar under varje opera.

Metopera Live in HD - historik

Säsongen 2010-2011 visas Met live på 1 500 biografer i 46 länder.

Säsongen 2009-2010 slogs alla rekord, med 2,4 miljoner sålda biljetter, och en sammanlagd biljettintäkt på 320 miljoner kronor, varav Met behöll hälften. Efter att Met dragit sina produktionskostnader, återstod en vinst för operan på 53 miljoner kronor.

Till dags dato har man sålt mer än sju miljoner biljetter till sina liveföreställningar på biografer sedan starten 2006-2007.

Idag visas Met-operan live i samarbete med Folkets Hus och Parker på fler än 90 svenska biografer. I övriga Norden visas operorna på en handfull biografer i varje land.

Säsongen 2011-2011

15 oktober, kl 19.00

ANNA BOLEYN (Anna Bolena)

(Donizetti) – Första gången operan sätts upp på Met

Visas i Lysekil

Kompositör: Gaetano Donizetti

Libretto: Felice Romani

Dirigent: Marco Armiliato

I rollerna: Anna Netrebko (Anna Boleyn), Elina Garanča (Jane Seymour), Tamara Mumford (Smeton), Stephen Costello (Lord Richard Percy), Ildar Abdrazakov (Henrik VIII)

David McVicar (Producent); Robert Jones (Scenografi); Jenny Tiramani (Kostym); Paule Constable (Ljussättning); Andrew George (Koreografi)

Henrik VIII vill gifta sig med hovdamen Jane Seymour, men måste först skilja sig från sin drottning Anna Boleyn. Han smider en plan att hon ska vara otrogen mot honom med sin barndomskärlek lord Percy, för att därigenom legitimera skilsmässan. Men Anna är inget lätt offer...

Metpremiär för Donizettis *Anna Boleyn*, med Anna Netrebko som den unga drottningen. Elina Garanča är Giovanna (Jane Seymour), Stephen Costello är Lord Percy, Ildar Abdrazakov är Enrico (Henrik VIII), och Tamara Mumford är drottningens page, Smeton. Operan anses allmänt vara en av Donizettis bästa, och var kompositörens första internationella framgång. Den har aldrig uppförts på Met, men återupptogs framgångsrikt på 1950-talet på La Scala i Milano med Maria Callas i huvudrollen. *Anna Boleyn* är den första i en trilogi av Donizetti-operor baserade på Tudor-erans drottningar, som David McVicar kommer att regissera på Met under kommande säsonger. Maria Stuart och Roberto Devereux är de andra två, alla sätts upp med olika design-team. Alla tre blir Met-premiärer.

David McVicar, vars uppsättning av *Trubaduren* fick kritikernas och publikens bifall, har sagt att hans iscensättning av *Anna Boleyn* kommer att "omfamna romantiken i verket." I teamet ingår scenografen Robert Jones, Olivier Award-nominerad engelsk opera- och teaterdesigner, kostymdesignern Jenny Tiramani, som tidigare varit designchef på Shakespeares Globe Theatre, ljusdesignern Paule Constable, trefaldig Olivier Award-vinnare, bland annat för *War Horse* på

Broadway och *Satyagraha* på Met, och koreografen George Andrew. Jones och Tiramani Met-debuterar med *Anna Boleyn*.

Handling

Akt 1: Kung Henrik är intresserad av sin hovdam Jane Seymour. Han har tröttnat på drottning Anna. Annas ungdomskärlek lord Percy kallas hem av Enrico, så att han kan få en otrohetsaffär som ursäkt att skilja sig från Anna. Anna övertalas av sin bror Rochefort att ta emot Percy i en audiens. Hon är dock inte villig att lyssna på honom. Rochefort är beredd att kasta sig på sitt svärd, men räddas avpagen Smeton. Anna får veta att kungen ska komma till hennes gemak, och svimmar. Anna, Percy och Rochefort arresteras.

Akt 2: Jane försöker övertala Anna att erkänna sig skyldig i fängelset. Jane berättar också att kungen tänker gifta sig med henne. Anna förlåter Jane, men vägrar att erkänna. Tillsammans med Percy och Rochefort döms hon till döden. Kungen vill benåda männen, som båda vägrar att leva om den oskyldiga drottningen ska avrättas. De tre förs bort. Kanonader och klockringning hyllar den nya drottningen.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11518&type=OpeningNight>

29 oktober, kl 19.00

DON GIOVANNI

(Mozart) – Ny uppsättning

Visas i Lysekil och på Skaftö

Kompositör: Wolfgang Amadeus Mozart

Libretto: Lorenzo da Ponte

Dirigent: James Levine

I rollerna: Marina Rebeka (Donna Anna), Barbara Frittoli (Donna Elvira), Mojca Erdmann (Zerlina), Ramón Vargas (Don Ottavio), Mariusz Kwiecien (Don Giovanni), Luca Pisaroni (Leporello), Joshua Bloom (Masetto), Štefan Kocán (The Commendatore)

Michael Grandage (Producent); Christopher Oram (Scenografi, kostym); Paule Constable (Ljussättning); Ben Wright (Koreografi)

Don Giovanni (Don Juan) förför kvinnor på löpande band, och tvingar sin tjänare Leporello att vara honom behjälplig. En natt dödar Don Giovanni den vackra Donna Annas fader. Don Giovanni spelar ett dubbelspel för att kunna fortsätta förföra och lura den hämndlystna omgivningen.

En ny version av Mozarts Don Giovanni, regisserad av Met-debuterande Tony Award-vinnaren Michael Grandage. Grandage säger, "Don Giovanni har en karismatisk livslust, men han är inte bara en serie-förförare, han är en mörk, komplex person."

James Levine dirigerar och ensemblen leds av Mariusz Kwiecien i titelrollen. Met-debuterande lettiska sopranen Marina Rebeka är Donna Anna och tyska sopranen Mojca Erdmann är Zerlina. Ramón Vargas gör rollen som Don Ottavio. Luca Pisaroni är Leporello och Stefan Kocán är Commendatore, och sjunger sina roller för första gången på Met, medan Barbara Frittoli och Joshua Bloom repriserar sina roller som Donna Elvira och Masetto.

Tony Award-vinnaren Christopher Oram står för scenografi och kostym och Ben Wright koreograferar.

Handling

Akt1: Don Giovannis tjänare Leporello klagar över sina plikter. In kommer en maskerade Don Giovanni och kommendörens dotter Donna Anna, som ropar på hjälp. Hennes far kommer till hennes räddning, men han dödas av Don Giovanni, som smiter iväg. Anna hittar tillsammans med sin trolovade Don Ottavio den döde fadern, och hon övertalar Don Ottavio att hämnas.

Donna Elvira uppvaktas av Don Giovanni, som inte minns att hon är en av hans gamla älskarinnor. Påkommen flyr han fältet. Leporello blir kvar, och visar Donna Elvira en lång lista med Don Giovannis tidigare eskapader.

Don Giovanni ansluter sig till bröllopsförberedelser för bondparet Zerlina och Masetto. Han försöker förföra Zerlina, medan Leporello distraherar Masetto. Donna Elvira dyker upp och avbryter uppvaktningen.

Don Giovanni ombeds att hitta Kommendörens mördare av Anna och Ottavio, som inte känner till Don Giovannis skuld. Elvira varnar de, men Don Giovanni låter föra bort henne, och hävdar att hon är galen. Anna känner igen hans röst, och förstår att Don Giovanni är mördaren.

Don Giovanni förbereder sig för bröllopsfesten han har ordnat för bönderna.

Akt 2: Leporello byter kläder med sin herre. Leporello ska hålla Elvira sysselsatt, medan Don Giovanni förför Elviras tjänsteflicka.

Förklädd till Leporello träffar Don Giovanni Masetto tillsammans med en mobb av arga bönder på jakt efter Don Giovanni. Han hjälper dem och kastar sig sedan över Masetto. Zerlina anländer och tröstar sin trolovade.

Anna, Ottavio, Zerlina och Masetto överraskar Elvira och Leporello. De tror att de har lyckats fånga Don Giovanni. Snart upptäcks mistaget till allas förvåning. Leporello lyckas fly.

Vid Kommendörens grav möts Don Giovanni och Leporello. De hör en röst från andra sidan. Den varnar Don Giovanni för hans undergång. Leporello befalls av sin herre att bjuda in den döde Kommendanten på supé, och den avlidne accepterar.

Ottavio friar till Anna, men hon säger nej. Hennes fars död måste först hämnas.

Elvira dyker upp under Don Giovannis supé. Hon vill att han lovar att bli en bättre människa, vilket han ogillar. Kommendörens spöke anländer till supén, även han kräver att Don Giovanni ändrar sitt liv. Denne vägrar dock, och först till helvetet.

De övriga upptäcker att Don Giovanni försvunnit. De sjunger operans moral: "Detta är slutet för den som illa gör!"

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11600>

5 november, 17.00

SIEGFRIED

(Wagner) – Ny uppsättning

Kompositör: Richard Wagner

Libretto: Richard Wagner

Dirigent: James Levine

I rollerna: Deborah Voigt (Brünnhilde), Patricia Bardon (Erda), Gary Lehman (Siegfried), Gerhard Siegel (Mime), Bryn Terfel (Vandraren), Eric Owens (Alberich)

Robert Lepage (Producent); Neilson Vignola (Regiassistent); Carl Fillion (Scenografi); François St-Aubin (Kostym); Étienne Boucher (Ljussättning); Pedro Pires (Videokonstnär)

Siegfried lever i Valhall och har aldrig lärt sig känna fruktan. Hans lyckas dräpa jätteormen Fafner med ett magiskt svärd. Han får reda på var Brünnhilde, som en gång räddade hans mor, finns. Han kämpar sig fram till hennes klippa, och när han får se Brünnhilde lär han känna både rädsla och kärlek.

I Robert Lepages uppsättning av *Siegfried* dirigerar Maestro Levine, och Gary Lehman gör huvudrollen i sin första Met-roll. Sångare från tidigare operor i Ringen-cykeln återkommer, bl a Deborah Voigt som Brünnhilde, Patricia Bardon som Erda, Bryn Terfel som Vandraren, och Eric Owens och Gerhard Siegel som de giriga bröderna Alberich och Mime. I den tredje delen av Wagners stora episka verk introducerar Lepage en ny 3D-teknik som förvandlar scenografin till uppseendeväckande dramatiska bilder som förändras allteftersom sceneriet ändras och byter form. Den innovativa programvaran Maginaire har utvecklats av Réalisations.net, och programmeras av Catalin Alexandru Duru. Tekniken har aldrig tidigare använts vid en scenkonstproduktion. Tekniken kommer att utnyttjas för att skapa en starkare känsla av realism för Siegfrieds skogsvärld. "När man kommit fram till *Siegfried*, kan man till fullo uppskatta komplexiteten och det geniala i ledmotiven Wagner har använt för att skapa en annan värld. Detsamma vill vi göra på scen; skapa en organisk värld fylld av drakar och björnar och insekter och andra varelser, där Siegfried kan visa upp sig som den starke, orädda, virile hjälten" säger Lepage.

I produktionsteamet ingår också medregissören Neilson Vignola, scenografen Carl Fillion,

kostymdesignern François St-Aubin, ljusdesignern Etienne Boucher och videokonstnären Pedro Pires.

Förhistoria:

Den gravida Sieglinde har räddats undan Wotan av Brünnhilde, som skänkt det brutna svärdet Notung till Sieglinde. Sieglinde föder sonen Siegfried, men dör vid förlossningen. Nibelungen och smeden Mime tar hand om Siegfried, för att med hjälp av honom återfinna Nibelungskatten. Den bevakas av den jättelika ormen Fafner.

Handling:

Siegfried är nu arton år, men känner inte till sin bakgrund. Han inser dock att Mimer inte är hans far, och att det bara är Siegfried som kan smida samman svärdet Notung. Han lyckas, och dräper Fafner. Samtidigt vet Siegfried inte riktigt vad han gör, eftersom han aldrig lärt känna fruktan. En skogsfågel ger honom insikt kring ringen och trollhjälmens Tarnheims hemlighet. Siegfried får också veta hur han hittar klippan med den sovande Brünnhilde. Mime försöker förgifta Siegfried, men Siegfried dödar honom. Wotan försöker stoppa honom, men Siegfried bryter hans spjut. Siegfried kan inte stoppas. Siegfried tränger igenom eldringen och väcker den vackra Brünnhilde. Vid åsynen av henne känner han för första gången fruktan, och samtidigt kärlek.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11709>

19 november, kl 19.00

SATYAGRAHA

(Glass)

Kompositör: Philip Glass

Libretto: Constance DeJong

Dirigent: Dante Anzolini

I rollerna: Rachelle Durkin (Miss Schlesen), Richard Croft (M. K. Gandhi), Kim Josephson (Mr. Kallenbach), Alfred Walker (Parsi Rustomji)

Phelim McDermott (Producent), Julian Crouch (Medregissör, scenografi), Kevin Pollard (Kostym), Paule Constable (Ljussättning)

En minimalistisk opera från 1980 om Mahatma Gandhis liv i Sydafrika, och hans kamp mot den rasistiska överheten med hjälp av icke-våldsmetoder och hans filosofi Satyagraha.

Philip Glass opera *Satyagraha*, löst baserad på Mahatma Gandhis liv presenteras i Phelim McDermotts och Julian Crouchs nyskapande uppsättning. Operan dirigeras av Dante Anzolini, som också ledde operans Met-premiär. Richard Croft återupprepar sin rollpresentation som Gandhi, med Rachelle Durkin, Kim Josephson, och Alfred Walker i de andra huvudrollerna.

Satyagraha är en opera i tre akter för orkester, kör och solister från 1980 av Philip Glass. Operan är löst baserad på Mahatma Gandhis liv, och har fått sitt namn från Gandhis icke-våldsfilosofi satyagraha. Verket är den andra av tre så kallade porträttoperor som Glass skrev på 1970- och 1980-talen. De andra två är *Einstein on the Beach* (1976) och *Akhmaten* (1983).

”Satyagraha” betyder ”att handla utifrån rena bevekelsegrunder”.

Philip Glass är en Oscarnominerad amerikansk kompositör. Han är den mest framgångsrike företrädaren för den amerikanska minimalismen, och representativ för de operor som skrivs i denna stil.

Handling

Akt i "Tolstoj"

Ett mytiskt slag från Bhagavad-Gita återskapas, som ett preludium till den filosofiska grunden för Gandhis synsätt Satyagraha, som utövas på Gandhis Ashram, "Tolstojs gård". Den sydafrikanska regeringen har 1906 förstärkt rasdiskrimineringen med "Black Act". Gandhi planerar motstånd i satyagrahas anda.

Akt 2. "Tagore"

Européerna vill 1896 inte förlora sina privilegier. Gandhi utsätts för stenkastning. Hans icke-vårdshållning prövas. Han räddas av polischefens fru.

1906. Gandhi propagerar för sin ståndpunkt via tidningen Indian Opinion, som stärker det kollektiva motståndet. Protesterna kulminerar i att folk bränner sina registreringskort i protest mot regeringen.

Akt 3: "King"

Gandhi förmår gruvarbetarna att strejka som ett led i protesterna mot regimen. De lyckas åstadkomma en överenskommelse, vilket stärker rörelsen Satyagraha.

Amerikanska polisuniformer från tiden för Martin Luther Kings tid länkar dramat till den pågående kampen i modern tid mot rasism och för politisk frigörelse, en grundton i hela operan.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11700>

3 december 18.30

RODELINDA
(Händel)

Visas på Skaftö

Kompositör: Georg Friedrich Händel

Libretto: Nicola Haym

Dirigent: Harry Bicket

I rollerna: Renée Fleming (Rodelinda), Stephanie Blythe (Eduige), Andreas Scholl (Bertarido), Iestyn Davies (Unulfo), Kobie van Rensburg (Grimoaldo), Shenyang (Garibaldo)

Stephen Wadsworth (Producent), Thomas Lynch (Scenografi), Martin Pakledinaz (Kostym), Peter Kaczorowski (Ljussättning)

Drottning Rodelindas man fördrivs från Langobardernas rike. Rodelinda uppvaktas av den samvetslöse erövraren Grimoaldo, men en maktkamp uppstår mellan denna och den lika omoraliske Garibaldo.

Renée Fleming gör huvudrollen som Langobardernas drottning i Händels *Rodelinda*, mot Kobie van Rensburg (Grimoaldo) och Stephanie Blythe (Eduige). Kontratenorerna Andreas Scholl och Iestyn Davies (i sin Met-debut) spelar Bertarido respektive Unulfo, och bas-barytonen Shenyang är den onde Garibaldo i Stephen Wadsworths hyllade uppsättning. Harry Bicket dirigerar.

Handling

Langobardernas drottning Rodelinda uppvaktas av Grimoaldo, som fördrivit hennes make. Grimoaldo har förskjutit sin trolovade för att kunna gifta sig med Rodelinda. Garibaldo försöker erövra Grimoaldos tron, och efterlikna honom i allt, t o m när det gäller avsaknaden av medkänsla och dygd. Grimoaldo får oväntad hjälp från de enda som fortfarande håller fast vid kärleken och troheten – de utstötta och förföljda. De avstår från hämnden och lyckas rädda Grimoaldo från Garibaldo. Lyckan kommer tillbaka och ondskan har förlorat.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11691>

10 december, kl 19.00

FAUST

(Gounod) – Ny uppsättning

Kompositör: Charles Gounod

Libretto: Jules Barbier and Michel Carré

Dirigent: Yannick Nézet-Séguin

I rollerna: Angela Gheorghiu (Marguerite), Michèle Losier (Siébel), Jonas Kaufmann (Faust), Russell Braun (Valentin), René Pape (Mefistofeles)

Des McAnuff (Producent); Robert Brill (Scenografi); Paul Tazewell (Kostym); Peter Mumford (Ljussättning); Dustin O'Neill (Videodesigner); Kelly Devine (Koreografi)

Faust har förlorat tron på livet. Då dyker Mefistofeles upp och erbjuder honom evig ungdom i en bytesaffär. Dessutom frestar han Faust genom att sammanföra honom med den vackra Marguerite.

Gounods *Faust* utspelar sig i början av 1900-talet i en ny uppsättning regisserad av Tony Award-vinnaren Des McAnuff (i hans Met-debut). McAnuff är intresserad av operans tankar om "personligt ansvar ... det är det som är Fausts resa. . Operan försöker undfly den allvetande kunskapen, som även omfattar ondskan."

Stjärntenoren Jonas Kaufmann gör huvudrollen för första gången på Met, mot Angela Gheorghiu som de, oskuldsfulla Marguerite, Russell Braun som Valentin och René Pape som Mefistofeles, Yannick Nézet-Séguin, som dirigerat Mets nya uppsättningar av *Carmen* och *Don Carlos* de senaste säsongerna, gör sin första Met-uppsättning av operan.

Robert Brill (scenografi) och Paul Tazewell (kostym) begår sina Met-debuter med denna uppsättning.

Handling

Den förtvivlade Faust vill begå självmord. Han inser att livet varit meningslöst. Han förbannar människans öde och Mefistofeles dyker upp. Han förespeglar Faust ett avtal: Faust får evig ungdom, och Mefistofeles får makt över Faust på andra sidan. Mefistofeles framkallar bilden av den sköna Marguerite och väcker Fausts begär. Faust tar drogen som ska ge evig ungdom och kärlek. Marguerites bror Valentin ska ut i krig. Vid en festlighet ber han Siebel ta hand om Marguerite. Själv bär Valentin sitt krucifix som skydd.

Mefistofeles och Faust dyker upp på festen. Djävulen sjunger sången om den Gyllene kalven. Han förutspår Valentins död och att Siebel aldrig kommer att kunna plocka blommor utan att de dör. Valentin utmanar Mefistofeles, men hans kniv kan inte skada den onde. Alla förstår vem de har att göra med.

Marguerite kommer dit. Mefistofeles hejdar Siebel från att möta Marguerite. Faust vill följa henne hem, men hon nekar.

Siebel kommer med blommor till Marguerite. Buketten vissnar. När Siebel doppar händerna i vigvatten hävs förbannelsen.

Faust lämnas ensam i Marguerites lägenhet av Mefistofeles. Han fascineras av hennes oskuldsfullhet. Mefistofeles återkommer med ett smyckeskrin som han lämnar hos Marguerite. Han och Faust drar sig tillbaka.

Marguerite tänker på Faust. Hon kommer hem och hittar skrinet som är fullt av smycken. Hon beundrar dem och sin egen spegelbild.

Marguerite berättar för Marthe om mötet med Faust och gåvan. Marthe uppmanar Marguerite att behålla smyckena.

Mefistofeles berättar för Marthe att hennes make stupat i kriget. Han uppvaktar henne och hon låter sig villigt förföras.

Marguerite är nu gravid och övergiven av alla. Siebel anländer och tröstar henne. Siebel förklarar sin kärlek till Marguerite.

Valentin återvänder från kriget. Han ber Siebel följa honom hem.

Soldaterna har återvänt från kriget. Valentin ber Siebel följa honom hem. Han anar att något är fel. Marguerite ber i sin ensamhet om förlåtelse. Mefistofeles hotar och förbannar henne.

Faust ångrar att han lämnat Marguerite. Mefistofeles försöker locka henne med en serenad, men Valentin kommer emellan. Han slänger ifrån sig krucifixet och utmanar Faust. Faust ger Valentin ett dödligt sår, med hjälp av Mefistofeles. Valentin förbannar sin syster som ansvarig för bådads olycka. I sin förtvivlan dödar Marguerite sitt barn.

Valborgsnatten firas i Mefistofeles rike. Faust kan mitt i festligheterna inte släppa tankarna på Marguerite. Han lovar att föra Faust till henne.

Marguerite väntar på att bli avrättad. Faust och Mefistofeles anländer för att befria henne.

Marguerite minns deras kärlek, men hon vägrar fly när hon känner igen Mefistofeles.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11576&type=NewProduction>

2012

21 januari, kl 19.00

DEN FÖRTROLLADE ÖN (The Enchanted Island)

(Händel, Rameau, Vivaldi, m fl) – Världspremiär

Visas på Skaftö

Original-libretto på engelska av Jeremy Sams

Kompositörer: Georg Friedrich Händel, Jean-Philippe Rameau, Antonio Vivaldi, m fl

Dirigent: William Christie

I rollerna: Danielle de Niese (Ariel), Lisette Oropesa (Miranda), Joyce DiDonato (Sycorax), David Daniels (Prospero), Anthony Roth Costanzo (Ferdinand), Plácido Domingo (Neptune), Luca Pisaroni (Caliban)

Phelim McDermott (Producent); Julian Crouch (Medregissör, scenografi); Kevin Pollard (Kostym); Brian MacDevitt (Ljussättning); Graciela Daniele (Koreografi); 59 Productions (Animation, projektionsdesign)

Barock-pastisch med ny engelsk text till verk av bl a Händel och Vivaldi. Den nyskrivna handlingen kretsar kring karaktärer och motiv ur Shakespeares *En midsommarnattsdröm* och *Stormen*.

Världspremiär av *Den förtrollade ön*, med barockmusik och ett helt nytt engelskspråkigt libretto av den brittiska regissören Jeremy Sams, som också är kompositör och översättare av libretton. Bland hans senaste insatser hör Broadway-versionen av *Chitty Chitty Bang Bang* och regin av *Sound of Music* på scen i London.

Han har skrivit operan i samarbete med barock-specialisten William Christie, som också dirigerar. Bland musiken märks Ouvertyren ur Händels *Alcina*, stycken ur Händels oratorier *Il Trionfo del Tempo e del Disinganno* och *La Resurrezione*, liksom ur hans operor *Ariodante* och *Téséo*. Bland Vivaldis verk märks musik ur operorna *Farnace* och *Griselda*, och arian *Ah ch'infelice Semper* från kantaten *Cessate, Omai Cessate*. Här återfinns även kortare utdrag ur verk av André Campra, Jean-Marie Leclair och andra.

Operan kombinerar karaktärer och delar av handlingen från två Shakespeare-pjäser: de fyra omaka älskarna från *En midsommarnattsdröm* är skeppsbrutna på en ö där Prospero och Sycorax från *Stormen* är indragna i en övernaturlig strid.

I ensemblen ingår Danielle de Niese som Ariel, Lisette Oropesa som Miranda, Joyce DiDonato som Sycorax, David Daniels som Prospero, Anthony Roth Costanzo som Ferdinand, Luca Pisaroni som Caliban och Plácido Domingo som Neptunus – som gör entré på ett stort snäckskal! Regissören Phelim McDermott, medregissören och scenografen Julian Crouch och kostymdesignern Kevin Pollard (teamet bakom Mets uppsättning av Philip Glass *Satyagraha*) har skapat en generös, fantasifull uppsättning i denna 2000-talstolkning av en 1700-talspastisch. Ljusdesignern Brian MacDevitt, koreografen Graciela Daniele och animations- och projektföretaget 59 Productions hjälper till att skapa *Den förtrollade öns* magiska värld.

Tanken med en pastisch går tillbaka till 1700- talets *pasticcio*, då operahuset kunde lägga ny text till befintlig musik från olika kompositörer, för att på så sätt skapa nya verk. Traditionen började i slutet av 17th-talet i Italien, men blomstrade framför allt i London, där Händel själv var en framstående utövare. "Vi ville skapa ett modernt sammanhang för barockmusik, förklarar Mets chef Peter Gelb. "Denna hybridform är ett sätt att visa upp den bästa musiken från denna period och därigenom hedra barocktraditionen, och samtidigt göra det i modern anda."

"Det är tänkt att vara en lättare barock-historia som håller sig under tre timmar, och som inte tar sig själv på för stort allvar, säger Peter Gelb.

Idén till den nya barockpastischen kommer från Gelb själv. "Det bara slog mig" berättar han. "Jag är alltid intresserad av att försöka utveckla repertoaren på ett sätt som kan vara lockande, för både artisterna och för allmänheten."

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11555&type=NewYears>

11 februari, 18.00

RAGNARÖK (Götterdämmerung)

(Wagner) – Ny uppsättning

Kompositör: Richard Wagner

Libretto: Richard Wagner

Dirigent: James Levine

I rollerna: Deborah Voigt (Brünnhilde), Wendy Bryn Harmer (Gutrune), Waltraud Meier (Waltraute), Gary Lehman (Siegfried), Iain Paterson (Gunther), Eric Owens (Alberich), Hans-Peter König (Hagen)

Robert Lepage (Producent); Neilson Vignola (Medregissör); Carl Fillion (Scenografi); François St-Aubin (Kostym); Étienne Boucher (Ljussättning); Pedro Pires (Videokonstnär)

Siegfried lämnar gudarnas värld för att besöka människornas. Han hamnar i en väv av intriger, där den hatiska Hagen gör allt för att hämnas på Siegfried och återta ringen.

Robert Lepages uppsättning av den sista operan i Ringen-cykeln i den spännande avslutningen leder bedrägeri och girighet till en global katastrof. "Ragnarök skiljer sig från de andra Ringen-operorna eftersom den handlar om samhället" säger Lepage. "Ju längre historien fortskrider, desto mer rör den sig bort från gudarnas rike för att fokusera på människors makt och ambitioner. *Ragnarök* handlar om Brünnhildes utveckling som karaktär och hennes roll som hjältinnan som måste återställa balansen i världen." Lepages designteam från *Siegfried* återkommer för att skapa en anslående operavärld i den sista delen av Ringen.

Handling

Siegfried lämnar valkyrian Brünnhildes klippa. Han ger sig av till människornas värld för nya stordåd. I Gibichungarnas rike möter han Gunther, Gutrune och Hagen, som ärvt sin fader Alberichs hat. Han vill hämnas på Siegfried för allt Hagens släkte fått utstå, och även ta tillbaka ringen, som Siegfried gett som avskedsgåva till Brünnhilde. Hagen väcker Gunthers åtrå för Brünnhilde, men berättar inte att hon är Siegfrieds hustru. Hagen råder Gibichungarna att låta Siegfried befria valkyrian ur eldringen. Belöningen är att Siegfried ska få gifta sig med Gutrune. Hon ger i sin tur Siegfried en magisk dryck som gör att han glömmet. Siegfried ger sig av för att i Gunthers gestalt befria Brünnhilde för sin nye väns räkning. Självt vill Siegfried nu äkta Gutrune.

Hagen konspirerar vidare, så att den bedragna Brünnhilde, som nu förlorat ringen, ska döda Siegfried. Hon lyckas, utan att till synes bryta mot lagarna. Men Hagen misslyckas med att återta ringen, eftersom den sitter fast på den döde Siegfrieds finger. Rhendöttrarna berättar nu hela sanningen för Brünnhilde, som antänder Siegfrieds likbål och själv dör i flammorna. Elden förintar även Valhall och gudarna. Rhen översvämmas, Rhendöttrarna tar tillbaka ringen och Hagen dras ner i floden.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11620>

25 februari, kl 19.00

ERNANI
(Verdi)

Visas i Lysekil

Kompositör: Giuseppe Verdi

Libretto: Francesco Maria Piave

Dirigent: Marco Armiliato

I rollerna: Angela Meade (Elvira), Salvatore Licitra (Ernani), Dmitri Hvorostovsky (Don Carlo), Ferruccio Furlanetto (de Silva)

Pier Luigi Samaritani (Producent), Pier Luigi Samaritani (Scenografi), Peter J. Hall (Kostym), Gil Wechsler (Ljussättning), iscensatt av Peter McClintock

Den fredlöse Ernani förälskar sig i den vackra Elvira, som åtrås även av sin farbror de Silva och den onde don Carlo, som enleverar Elvira. Ernani sluter en ohelig allians med de Silva för att ta tillbaka Elvira, vilket får ödesdigra konsekvenser

Salvatore Licitra gör titelrollen mot Angela Meade som Elvira - i hennes första hela säsong av en Met-föreställning. Dmitri Hvorostovsky är Carlo och Ferruccio Furlanetto gör rollen som de Silva.

Ernani lever som fredlös med stråtrövare i skogen, sedan hans far blivit orättvist behandlad av den spanske kungen. Ernani förälskar sig i den vackra Elvira, när han försöker befria några fångar hos hennes farbror, don Ruy Gomez de Silva. Denne har planer på att gifta sig med sin brorsdotter mot hennes vilja. Samtidigt kidnappas Elvira av don Carlo, som också vill ha henne. Ernani litar sig nu på de Silva, men på villkoret att Ernani är beredd att dö på de Silvas befallning för att denne visat sånt ädelmod. Don Carlo blir tysk-romersk kejsare och de Silvas och Ernanis mordkomplott avslöjas. Elvira bönar och ber för Ernani, och kungen låter sig blidkas. Ernani och Elvira kan nu bli tillsammans. På deras bröllopsnatt kräver de Silva ut löftet från Ernani, som begår självmord. Elvira faller livlös till marken.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11566>

7 april, kl 18.00

MANON

(Massenet) – Ny uppsättning

Kompositör: Jules Massenet

Libretto: Henri Meilhac och Philippe Gille

Dirigent: Fabio Luisi

I rollerna: Anna Netrebko (Manon), Piotr Beczala (Chevalier des Grieux), Paulo Szot (Lescaut), David Pittsinger (Comte des Grieux)

Laurent Pelly (Producent, kostym); Chantal Thomas (Scenografi); Joël Adam (Ljussättning); Lionel Hoche (Koreografi)

Opera efter Prévost d'Exiles romanklassiker *Manon Lescaut*.

Manon och des Grieux finner den sanna kärleken i varandra, men lever i fattigdom. De finner varandra, överger varandra och blir tillsammans igen. Till slut störtar de varandra i fördärvet.

Anna Netrebko porträtterar den tragiska huvudrollen i Massenets *Manon* för första gången på Met. Piotr Beczala gör också sin Met-debut som Manons älskare Chevalier des Grieux, liksom Paulo Szot som hennes kusin Lescaut och David Pittsinger som Greve des Grieux. Mets förste gästdirigent Fabio Luisi dirigerar. Laurent Pellys eleganta uppsättning fick fantastiska recensioner vid premiären 2010 på Royal Opera House, Covent Garden i London. Pelly säger att hans uppsättning av operan ska vara "ett äventyr som roar, berör och skrämmer". I uppsättningen återförenas Pellys designteam från 2008 års *Regementets dotter*: Chantal Thomas (scenografi), Pelly (kostym) och Joel Adam (ljussättning). Franska koreografen Lionel Hoche gör sin Met-debut med denna uppsättning.

Handling

Akt 1: Den vackra Manon ska skickas till klosterekola. Vid ett stopp på ett värdshus möter den unga, oskuldsfulla Manon den lika oskuldsfulla des Grieux, och de finner varandra. De flyr tillsammans till Paris.

Akt 2: De unga älskande lever under små omständigheter i Paris, vilket gör Manon deprimerad. Des Grieux vill gifta sig med Manon, och skriver till sin far om detta. Manon uppvaktas intensivt av

parisborgaren de Brétigny, som för att försöka vinna Manon kontaktat des Grieux far, som begär att sonen ska komma hem. Manon är inte intresserad av uppvaktningen, men berättar inte heller för des Grieux om faderns planer. Des Grieux övermannas och förs bort, och Manon lämnar deras hem.

Akt 3: I en park i Paris är det folkfest. Manon är centralpunkten i sitt umgänge och känner sig lycklig av uppmärksamheten. Hon får reda på att den olycklige des Grieux avser att bli präst. Hon lämnar då sällskapet och far till Saint-Sulpice, där den unge des Grieux predikar för hänförliga kvinnliga kyrkobesökare. Manon bekänner sin kärlek till des Grieux. Kärleken till Manon blir honom övermäktig, och des Grieux överger sin prästbana.

Akt 4: Manon och des Grieux lever tillsammans igen, men fattigdomen infekterar deras förhållande. Des Grieux har spenderat hela sitt arv. Manon får honom att besöka en ökad spelhåla. När des Grieux vinner anklagas han för falskspel, och grips.

Akt 5: Des Grieux blir släppt, efter att fadern ingripit. Manon däremot, blir åtalad för stöld och döms att deporteras till Amerika. Des Grieux lyckas inte rädda henne från sitt öde. Med sina sista slantar mutar han fångvaktarna för att en sista gång få träffa henne. Både ser tillbaka på sin kärlekslycka, sedan dör Manon av utmattning från fångenskapen.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11663&type=NewProduction>

14 april, kl 19.00

LA TRAVIATA
(Verdi)

Visas i Lysekil och på Skaftö

Kompositör: Giuseppe Verdi

Libretto: Francesco Maria Piave

Dirigent: Fabio Luisi

I rollerna: Natalie Dessay (Violetta Valéry), Matthew Polenzani (Alfredo Germont), Dmitri Hvorostovsky (Giorgio Germont)

Willy Decker (Producent), Wolfgang Gussmann (Scenografi, kostym), Hans Toelstede (Ljussättning), Athol Farmer (Koreografi)

Violetta är en ung kurtisan i Paris som möter Alfredo från landet. De flyr storstaden, men förföljs av omvärldens konventioner. Alfredos far förmår Violetta att lämna Alfredo, vilket leder till paret olycka.

Natalie Dessay gör huvudrollen som Violetta för första gången på Met, i Willy Deckers uppfinningsrika uppsättning av *La Traviata* som hade premiär 2010. Dirigerar gör Mets förste gästdirigent Fabio Luisi, med Matthew Polenzani som Alfredo och Dmitri Hvorostovsky som Giorgio Germont.

Handling

Den unga pariskurtisanen Violetta och den unga Alfredo från landet upptäcker den stora och sanna kärleken. De lämnar Paris sällskapsliv för att ge sig ut på landsbygden. Deras kärlek stoppas dock av samhällets konventioner. Alfredos far kräver att Violetta ger upp sin kärlek för att inte spolia familjens goda rykte. Violetta tvingas agera mot sin vilja, och lura Alfredo med ett avskedsbrev. Hon återvänder till Paris. Hon fortsätter att leva sitt liv som kurtisan, men på sin dödsbädd erkänner hon sanningen för sin älskade Alfredo, och kan åter finna lyckan och kärleken i hans armar.

<http://www.metoperafamily.org/metopera/season/production.aspx?id=11723>

OBS: Rollbesättningarna kan komma att ändras.